

Licejska plačano do
knjižica

Ljubljana

NOVA DOBA

Stane letno 84 Din, mesečno 7 Din, za inozemstvo 240 Din.
Oglasi se računajo po tarifu. Pri večkratnem oglašanju popust.
Posamezna številka stane 1 Din.Izhaja
vsak torek, četrtek in soboto.Uredništvo: Strossmayerjeva ul. št. 1, pritličje. Telef. 65.
Upravništvo: Strossmayerjeva ul. št. 1, pritličje. Telef. 65.
Račun kr. poštnega čekovnega urada št. 10.666.

Občni zbor savinjske podružnice SPD.

Savinjska podružnica SPD. je imela dne 15. marca t. l. v Celju svoj 30. občni zbor. Lepo število udeležencev (bilo jih je 50) je pokazalo velik napredek v razumevanju pomena in namena naše podružnice. Občnega zbora se je udeležil tudi župan celjskega mesta g. dr. Juro Hrašovec, ustanovnik g. Brunon Roter iz Maribora in g. Rudolf Badjura, referent oddelka za ministrstvo trgovine in industrije v Ljubljani. V pozdravnem govoru se je predsednik gosp. Franc Kocbek posebno spominjal umrlega častnega člana SPD. vseučiliškega profesorja gosp. Frischaufa ter označil njegove velike zasluge za razvoj turistične v slovenskih pokrajinah v splošnem, posebno pa v okviru naše podružnice. O delovanju podružnice nam izčrpno poročala društveni tajnik g. Anton Zdolšek:

»Savinjska podružnica« je imela v pretečenem letu 454 članov in sicer: 1 častnega, 9 ustanovnikov in 384 rednih članov. Dosti članov je odpadlo v Hrastniku in na Vrnskem, ker ni nihče pobiral članarine, nekateri pa so izstopili. Pristopilo je 100 novih članov, kljub temu pa smo nazadovali za 57 članov proti letu 1922. Smrt nam je vzela enega ustanovnika gosp. Rajmunda Brataniča, trg. v Lučah. Za kraja Hrastnik in Vrnsko bo potrebno, da dobi podružnica zanesljive poverjenike, ki poberejo vsakoletno članarino ter jo pravočasno vpošljejo podružnici. Tozadevno bi pa prišli v poštev tudi Laško in Rog. Slatina kot letovišči in Trbovlje. Če hočemo v bodoče udejstviti naša stremiljenja, bo potrebno zainteresirati čim več ljudi, in to je v glavnem le takrat mogoče, če so naši člani. Pri tem ni misliti zgolj na malenkostno članarino, temveč na stvarni interes društvenikov.

Članarino za preteklo leto so pobirali v Celju g. dr. Ernest Kalan in gosp. svetnik Franc Tiller, v Žalcu pa gđ. Jana Hodnikova.

Podružnica je prejela sledeče podpore: Okrajni odbor gornjegrajski Din 500 — in za popravo ceste v Logarjevo dolino tudi Din 500 —. Posojilnica v Celju Din 375 —, Savinjska posojilnica v Žalcu Din 125 —, Posojilnica v Šmarju Din 50 —, Južnoštajerska hranilnica v Celju Din 250 — in Podružnica ljubljanske kreditne banke v Celju 250 — dinarjev. Gospod Robert Diehl je podaril en sod. Naš ustanovnik g. Brunon Roter je daroval spominske knjige za Konja, Mrzlo goro, Skuto in Brano in štambiljke za Konja, Ojstrico, Mrzlo goro, Koroške Babe, Skuto in Planjavo; za posteljo v Frischaufovem domu pa Din 250 —. Vsem darovateljem iskrena hvala!

Delovanje podružnice se razteza na oskrbo in opremo planinskih koč, na popravilo in popravo potov in raznoterosti. Podružnica ima 7 koč, dve pa od Osrednjega odbora SPD. v oskrbi. Oskrbovane koč so bile: Korošica, Frischaufov dom, Piskernikovo zavetišče in Mozirska koča. Frischaufov dom je bil oskrbovan 3 mesece. Vseh obiskovalcev je bilo 1202; od teh je bilo 1051 Slovencev, 72 Hrvatov, 30 Srbov, 27 Čehov, 16 Nemcev in šest drugih. Članov SPD. je bilo 578 in nečlanov 482. Te številke nam jasno povedo, koliko več članov bi lahko šlo SPD. Vzrok temu nedostatku tiči pred vsem v komodnosti obiskovalcev naših planin. Celo zimo in celo pomlad delajo nekateri posamezniki in tudi cele družbe načrte za bodoče poletne planinske ture, da bi se pa kdo včlanil in preskrbel pravočasno legitimacije — to bi bilo preveč dela.

Pri Frischaufovem domu imamo vsako leto mnogo dela in popravil z

vodovodom. Lesene žlebe redno poškojujejo plazovi in treba vstavljati vedno novih, kakor osobito v pretekli sezoni. Frischaufov dom je vedno prenapolnjen in obstoja nujna potreba, da se preskrbita delavska koča in nekdanja nemška koča za silo s skupnimi ležišči za dijake in skavte.

Piskernikovo zavetišče v Logarjevi dolini je bilo, kakor običajno, oskrbovano celo leto. Oskrboval ga je Fortunat Herle. Obiskovalcev je bilo 1010. Od teh je bilo 877 Slovencev, 43 Nemcev, 17 Srbov, 54 Hrvatov, 17 Čehov in 2 Ogra.

V tej koči se je pomnožil inventar, med drugimi manjšimi rečmi za dve mreži iz žice. G. P. Majdič je zopet podaril kuhinjske posode, za kar mu bodi izrečena prišrna hvala.

V pretečenem letu se je iznova in posebno pokazalo, da je obisk Piskernikovega zavetišča od leta do leta večji in nam primanjkuje prenočišč. Turisti morajo ozlovoljeni oditi k Plesniku in prenočevati včasih tudi v senu. Nova zgradba v Logarjevi dolini je za našo podružnico pereče vprašanje. Koliko se je v tem oziru že storilo in kako kreniti do povoljnega zaključka, o tem se bo še razpravljalo na današnjem zboru.

V garaži pri Piskernikovem zavetišču je bilo 32 avtomobilov, nekateri so stali zunaj ali pa pri Piskerniku. Naj bo tukaj tudi povedano, da eden Celjan ni hotel plačati določene takse, ki bi prišla v prid popravilu ceste v Logarjevo dolino. Omeniti je treba še neko razvado, ki je po hišnem redu prepovedana. Kadar dospe večja družba, okupirajo dame kratkotalno kuhinjo, kar sicer eventualno lahko koristi njihovim željam, škoduje pa občutno drugim turistom, katerim naša odrinjena kuharica ne more pripraviti jedil. Omenjeno naj bo to zaradi tega tukaj, ker bo v bodoče naš oskrbnik primoran postopati strožje, ne oziraje se na razne zamere. Vso nošnjo za Piskernikovo zavetišče in Frischaufov dom je preskrbel kakor prejšnja leta g. Anton Herle v Solčavi, za kar mu gre naša prišrna hvala. K zaključku o Logarjevi dolini omenim še, da likvidacija »Rinke« se ni izvršena.

Koča na Korošici je bila v preteklem letu zelo dobro obiskana. Obiskalo jo je 532 turistov, kar je z ozirom na majhen prostor in razmemora kratko sezono jako veliko število. K tem obisku je dosti pripomogla temeljito popravljena pot preko Konja. Ko bi se mogla v doglednem času razširiti tudi Korošica, bi bilo to neprecenljive vrednosti. Vsekakor pa bo to prvo vprašanje, katerega mora podružnica rešiti, ko dovrši stavljeno si nalogo v Logarjevi dolini. Na koči smo popravili streho s cementom, ki pa vkljub temu še nagaja. Oskrba koč je bila napram velikim težkočam vseskozi zadovoljiva, kakor se je opetovano slišalo od posetnikov. Od 532 obiskovalcev je bilo 509 Slovencev, 6 Srbov, 10 Hrvatov in 5 Nemcev.

Da bi razbremenili Korošico, smo dali Kocbekovo kočo na Molički planini v najem celjski podružnici »Ferialnega Saveza«, ki je sicer nekaj storil, vendar pa še ni mogel zadostiti našemu smotru. Prenočevalo je namreč še vkljub temu 41 članov F. S. v Korošici. Upati je, da bo v bodoče organizacija F. S. svoje započeto delo v Kocbekovi koči razširila in nas faktično razbremenila.

Mozirka koča na Golteh je bila lansko leto tudi oskrbovana. Oskrboval jo je »Mozirski odsek« naše podružnice. Koča je po veliki zaslugi Mozirjanov temeljito popravljena, razširjena in lepo opremljena. Imela je

315 obiskovalcev. S svojim krasnim terenom za zimski šport je Mozirska planina privabila lepo število celjskih smučarjev.

Vse druge, tukaj neomenjene koč so več ali manj zgubile za našo podružnico svoj pomen. Postale so žrtve vojne in povojne psihoze temnih izrodov ter nudijo žalosten dokument o sodobnem življu. Z drugimi besedami: vse naše neoskrbovane koč so ali popolnoma uničene, ali pa popolnoma izropane in tako brutalno poškodovane, da od naše strani niti ni misliti na renovacijo. Če pomislimo, kaj si misli celo tujec, ki pride mimo takšnega kulturnega znamenja, moramo reči, da bi bilo boljše, če bi te koč izginile v preteklo dobo.

Vse koč je večkrat nadzoroval načelnik, dvakrat pa tajnik.

Drugo važno delovanje podružnice se nanaša na vsakoletno popravilo in markiranje potov. Temeljito se je popravila pot na Skuto. Na poti proti Streži se je zabilo 38 železnih klinov, na Streži pa napelo 40 m žice. Nadalje se je popravila pot v Turškem žlebu in od slapa pod Rinko na Okrešelj. Naše naravno kopalnišče Opalnik pri Piskernikovem zavetišču, kakoršnega nima nobena planinska koča, smo zboljšali ter od hiše markirali in popravili pot. Nove markacije (rdeč krog z belo piko) smo izvršili iz Šmartnega čez Lipo na Vrnsko ter iz Gornjega grada čez Pobrežje do Spodnje Rečice. Druge markacije se bodo obnovile letos.

Žalski odsek — na čelu mu g. Fr. Roblek — je nadaljeval svoje delo na popravilu ceste iz Solčave v Logarjevo dolino. Več mest se je znova popravilo, pri Podbrežniku se je napravil nov most, s čim se izogne strmemu klancu in ovinu. Veliko delo seveda še ni dovršeno, treba je še dosti popravil, zlasti bo treba še na večih krajih posuti.

Stroški so se lažili: z državno podporo 5000 Din in prostovoljnimi doneski. Domačini pa so dali les in kuluk. Največje zasluge imata posestnika Logar in Plesnik.

S popravilo te ceste smo otvorili Logarjevo dolino kot izletno točko, kar pričča tudi obisk, ki je od leta do leta večji. S tem pa postane potreba nove zgradbe v Logarjevi dolini aktualna. Nikakor ne stopamo pred to vprašanje nepravilni, saj je to že večletna debata naših občinskih zborov in ne manj tudi vseh drugih ljubiteljev naših lepih planin. Pri tej priliki izrečamo priščno hvalo gospodu stavbenemu podjetniku Golgrancu, ki nam je napravil načrte in proračun za novo stavbo pri Piskerniku brezplačno.

Pretečeno leto nas je obiskalo »Srbsko planinsko društvo« iz Beograda pod vodstvom podpredsednika Nedeljčevića, dr. Tašnerja in dr. Ravnika. Za cilj so si izbrali Sav. alpe, in ker so napovedali svoj prihod kot bratsko plan. društvo, je dobil posej za nas več ali manj oficijelno lice. Podružnica je storila, kar je bilo v njenih močeh, gmotno pa žal ni mogla povsem ustreči. V Celju na kolodvoru je goste v imenu naše podružnice pozdravil podpredsednik g. dr. Ernest Kalan, v imenu mesta Celje g. župan dr. Juro Hrašovec in v imenu »Tujškega prometa pa g. magistratni svetnik Ivo Šubic. Vrli Celjani so došlim bratskim planincem priredili lep banket v Narodnem domu ter gostom nudili par lepih ur v Celju. Srbski planinci so bili presenečeni ob lepem sprejemu.

Isti dan, 27. jul. smo se odpeljali iz Celja do Paške vasi in od tukaj smo jo krenili peš do Mozirja, kjer

so bili Srbi istotako nad vse slavnostno sprejeti. Pričakovali in pozdravili so jih g. komisar pol. ekspoziture, načelnik našega odseka, g. župan, Sokol in požarna bramba. Po kratkem odmoru se je pot z vozovi nadaljevala do Luč, kjer je goste pozdravil načelnik podružnice g. Franc Kocbek. Po tolikem svečanem razpoloženju smo počivali v Lučah. Drugi dan se je družba razdelila v dve partiji. Prva se je odcepila skozi Robanov kot na Korošico, druga pa je šla v Solčavo, Logarjevo dolino in Okrešelj. Naslednji dan je prva partija šla na Ojstrico—Škarje—Planjavo—Kamniško sedlo, kjer smo se zopet našli z ostalo partijo. Sledeča noč in naslednji dan je bil posvečen počitku na Okrešlju. Omenim pri tej priliki, da so Srbi precej žilavi in jim na dan takozvanega počitka Mrzla gora ni napravila nobenih posebnih ovir. Četrty dan na vse zgodaj smo zopet odrinili. Prva partija skozi Turški žleb na Skuto—Štruco in Cojzovo kočo, druga pa čez Savinjsko sedlo na Jezersko.

Grintavec je skazilo slabo vreme in tako se je tura končala v Kamniški Bistrici. Po prišrnem slovesu, polnim izrazov hvaležnosti, so nas zapustili srbski planinci ter nadaljevali pot v Ljubljano, nekateri pa tudi še na Triglav.

Kako so se Srbi divili našim planinam, o tem ne bom govoril, prepričan pa sem, da pridejo prihodnjo sezono zopet in kakor so neštetokrat zatrjevali, v mnogo večjem številu. Naše planine bodo kmalu znane po celi Jugoslaviji.

Voditelji partij so bili gg. Badjura, Kocbek, Zdolšek, Trobaj in Tratnik.

H koncu svojega poročila naj še omenim, da je bila meseca novembra pretečenega leta sklicana v Celju anketa vseh zastopnikov planinskih podružnic nekdanjega štajerskega območja, zastopnikov mest, trgov, kopalnišč in letovišč. Načeloval ji je dvorni svetnik g. dr. Mar. Smoher posvetovanja je bil: Kako pospešiti v naših krajih tujski promet? Podružnico je zastopal tajnik g. Zdolšek. Podružnica je predložila vse svoje težnje in naša popolno umevanje. Pred vsem sem navedel naše slabe prometne razmere v gornji Savinjski dolini: Avto-zvezo Rečica ob Paki—Gornji grad po Zadreju, avto po Sav. cesti—Ljubno—Luče—Solčava, prepotrebno redno vozno pošto na isti prog, brzovoz in telefon od Solčave—Ljubno, cesto iz Solčave v Logarjevo dolino, našo nameravano novo v Log. dolini, reklamo za naše Alpe potom Tujškega prometa i. t. d. Na isti seji se je obljubilo, da se ustanovi v Celju posebna pisarna za »Tujski promet«. Če se bo to udejstvovalo, bomo tudi mi naše težnje lažje spravili na pravo mesto. Vsekakor pa bo podružnici kazalo ostati v stiku z Zvezo za tujski promet, ki nam lahko pomaga. Zaenkrat pa smo seveda še navezani na samega sebe in naše lastno delo.

O delovanju celjskega odseka Savinjske podružnice poročala g. Plahuta sledeče:

Ker na zadnjem občnem zboru izvoljeni odbor Celjskega odseka izvolitve ni sprejel, je odbor podružnice poveril vodstvo istega časno meni ter podajam o svojem delovanju v tem času sledeče poročilo:

Moje delovanje se je sukalo samo okrog problema Celjske koč. Že prejšnji odbor odseka je izdražbal od celjske mestne občine takozvano Kumrovo posestvo pod Dostom za dobo 10 let z namenom, ustvariti tam prijetno izletno točko in opremiti tamošnjo hišo po vzoru planinskih koč. Posestvo in koč je imel prej v najemu gosp. dr. Gollitsch, ki je bil tudi lastnik vse

oprave v koči. To opravo je prejšnji odbor od imenovanega odkupil za ceno 6250 Din. Ker je ta vsota presejala imovino odseka, morala se je pa plačati, sem zagazil takoj v denarne stiske. V katerih se odsek še danes nahaja. Koči je manjkalo še marsičesa, predno je lahko služila svojemu namenu. Kupiti je bilo treba kozarce, steklenice, jedilno orodje, kuhinjsko posodo itd. Razun tega so se morala izvršiti na poslopju najnujnejša popravila. Preslikali smo sobe, popravili kuhinjo, kjer je bil štedilnik skoro neraben, popravili dimnik itd. Koča se je tudi zunaj ometla in pobelila. Da sem mogel ta dela izvršiti in plačati tudi še ostanek dolga dr. Gollitschu, sem najel pri Ljubljanski kreditni banki posojilo 1500 Din.

Nastalo je vprašanje točenja pijač v koči ter so bila mnenja glede tega najrazličnejša. Končno smo prijaviteli samo obrt točenja alkoh. pijač v zaprtih steklenicah, kar je zaenkrat zadostovalo. Za nakup vina in piva je bilo treba zopet denarja. Z nabiralno polo smo nabrali lepo vsoto Din 2000 pri raznih denarnih zavodih in trgovcih. Tako je bila koča vsaj za prvo silo oskrbovana tako, da smo jo lahko izročili njenemu namenu.

Kot oskrbnik je bil nastavljen Knez Karel, s katerim pa še nimamo definitivne pogodbe, ker je bil nastavljen samo provizorično in bo stvar izvoljenega odseka, da to službo definitivno odda.

Obisk koče je bil jako dober, kar je dokaz, da je bila ideja dobra. Da bo pa svoj namen popolnoma dosegla, manjka še mnogo. Preskrbeti bo treba denarnih sredstev, da se dobro opremi, in kar je še bolj važno, da se bo moglo tudi posestvo obdelovati, kar bi lahko doneslo tudi dobiček. To bodi naloga novega odsekovskega odbora. Zanimanja med občinstvom je dovolj in tudi sredstva se bodo našla. Temelj je postavljen in nadaljnje delo bode morda lažje kot je bilo dosedanje. Čakajo pa novi odbor tudi še druge naloge, ki se ne tičejo samo celjske koče, ki pa tudi morajo priti na red, pa so se v mojem poslovanju zanemarjale. Upam, da se bo pričelo zopet veselo delo v odseku, kakršno je bilo v časih. Ta odsek pa mora poklicati v življenje današnji občni zbor.

Detaljnirano blagajniško poročilo poda predsednik g. Kocbek. Tudi iz tega poročila vidimo veliko delo podružnice. Celoten promet je znašal okroglo 130 tisoč dinarjev. Dohodkov je bilo 65 tisoč din., stroškov 64.950 din. v blagajni ostalo še 50 dinarjev.

Najvažnejšo točko občnega zbora pa je tvorila nova zgradba v Logarjevi dolini. Poročevalec g. svetnik Franc Tiller povdarja in obrazloži navzočim veliki pomen in nujno potrebo te zgradbe za nadaljni razvoj podružnice in turisticke sploh v naših planinah. Iz gmotnih ozirov bo seveda podružnica mogla ustreči le začasni potrebi. Občni zbor odobri soglasno predloženi načrt in proračun ter poveri izvedbo odboru, ki naj še tekom tekočega leta spravi stavbo pod streho. Ob enem se občni zbor zahvali g. svetniku Tillerju za velik trud in požrtvovalnost, katero je pokazal za stvar. Za tozadevne prostovoljne darove v znesku 15.500 din. se izreče vsem darovalcem najsrčnejša zahvala.

V sledečih volitvah društvenega odbora je bil soglasno izvoljen stari odbor; novo izvoljen je bil odbornik g. Filip Vrtovec iz Celja.

Pri slučajnostih omeni g. dr. Juro Hrašovec, da bo »Rinka« likvidirala v najkrajšem času in pripade premoženje podružnici. K zaključku omeni g. dr. Kalan odlikovanje društvenega predsednika g. Kocbeka in povdarja, da to priznanje z najvišjega mesta ni namenjeno g. Kocbeku zgolj kot zaslužnemu šolniku, temveč tudi kot neumornemu delavcu na razvoju naše turisticke, za katero dela z največjo vztrajnostjo že polnih 30 let. Občni zbor še pridruži k izvajanju govornika ter najsrčnejše čestita svojemu zaslužnemu predsedniku. Za prihodnji občni zbor obljubi g. Kocbek, da bo podal zgodovino razvoja Savinjske podružnice, ki bo zelo zanimiva ne le samo v turističnem temveč tudi v nacionalnem in kulturnem pogledu.

Politične vesti.

VERSKA POLITIKA. Nar. skupščina je v petek dopoldne pričela špejcelno razpravo o proračunu ministristva ver. Govorila sta poslanec Dušan Gjorič (dem.) in dr. Radonič (rad.) Na pop. seji je zahteval posl. Škulj (kler.), naj se povišajo plače duhovnikom. Posl. Mulabdić (musl.) je protestiral proti favoriziranju pravoslavne cerkve, nakar je govoril posl. Gjoka Popović (dem.), ki je duhovnik. Nastopil je za enakopravnost in rešenje velikega verskega vprašanja. Minister ver dr. Janjić je med velikim hrupom skušal razlagati versko politiko vlade. O konkordatu z Vatikanom se je zelo nejasno izrazil. Govoril je o ureditvi odnošajev med protestanti in o ustanovitvi posebne slovaške protestantske cerkve. Vprašanje civilnega zakona še ni rešeno. — Proračun bo po vsej priliki še ta mesec izglasovan in stopi s 1. aprilom v veljavo.

PRORAČUNSKA DEBATA. Nar. skupščina je v soboto razpravljala o proračunu ministristva notranjih del. Posl. Mihajlo Kujundžić (dem.) je kritiziral neurejene razmere v Makedoniji. Posl. iz Makedonije Dimitrije Ciraković (rad.) je napadal Radića, ki smatra Makedonijo kot svojo provinco, ki naj bi delala zanj revolucijo. Posl. Čeda Kokanović (zemlj.) je bičal nasilja radikalne vlade v Bosni in Hercegovini. Nemeč dr. Kraft se je pritoževal nad nasilji, ki jih vrše upravni uradniki v Vojvodini iz strankarskih razlogov. Minister notranjih del dr. Vujičić je odgovoril, da čuje privkrat o takih nasiljih (!). Pri glasovanju je bil proračun notranjega ministristva sprejet.

OPOZICIJA. Radi odhoda mnogih poslancev je postalo skupščinsko življenje bolj mirno. Sodi se, da bo izvedel blok svoj odločilni udarec šele ob zaključku proračunske debate. Med radikali vlada nervozna nesigurnost. Radikali hočejo s forsiranjem invalidskega zakona pridobiti časa za pogajanja z opozicijskimi skupinami. Zemljoradniški klub se je izjavil za podpiranje opozicije. Blok stoji na stališču, da se do sprejetja proračuna ratificirajo vsi radičevski mandati, nakar bi po padcu vlade prevzel blok krmilo. Med blokom še niso odstranjene vse težkoče in še tudi ni gotovo, ali naj bi bila nova vlada poslovna ali volilna.

ZEMLJORADNIKI. Davidović, ki je že ozdravel, je imel konferenco s šefom zemljoradnikov Vojo Lazićem in mu stavil ponudbo za vstop v opozicijski blok. Izgleda, da je zemljoradniški klub povsem pripravljen podpirati delo opozicije.

SESTANEK NEMCEV V ZEMUNU. Dne 14. tm. so se sestali člani glavnega vodstva nemške stranke v Zemunu. Na sestanek so prišli delegati iz vseh krajev, iz Maribora, Celja in Vojvodine. Razpravljali so o politični in parlamentarni situaciji in o položaju Nemcev v naši državi. Odobrvala se je dosedanja parlamentarna taktika nemškega poslanskega kluba v narodni skupščini.

MADŽARSKA. Anglija, Francija, Italija, Jugoslavija, Češkoslovaška in Rumunija so podpisale v Ženevi dva protokola. V prvem, ki je političen, se omenjene države zavezujejo varovati politično in teritorialno suvereniteto Madžarske, ki se pa na svoji strani zaveže, izpolniti vse določbe, vstevši vojaške klavzule. Drugi protokol je podpisala Madžarska sama in se s tem zavezala, da bo s pomočjo Zveze narodov sestavila načrt o finančni reformi, ki zagotavlja uravnovešene madžarskega proračuna do 30. junija 1926.

GRČIJA. Naknadno se poroča, da je hotelo skrajno republikansko krilo postaviti Venizelosa pred sodišče, češ, da je sokriv usmrtitve Gunarisa in njegovih tovarišev. Ker pa bi bili pri tem tudi nekateri republikanski voditelji kompromitirani, se je ta načrt opustil in mesto tega zahtevalo, da mora Venizelos nemudoma zapustiti Grčijo, kar je, kakor znano, tudi storil.

SPREMENBA USTAVE NA FRANCOSKEM. »Herald« prinaša senzacionalno vest, da bo sklicana v Versailles nar. skupščina, sestojeca iz senata in poslaniške zbornice, ki se bo pečala s spremembo ustave.

KALIFAT. Prognani kalif Abdul

Medžid je objavil manifest na muslimanski svet, v katerem ostro obsoja sklep angorske vlade, ki ga imenuje bogoskrunstvo. Izjavlja, da je on še vedno edino pravi verski poglavar muslimanov. Kralj Hedžasa, Husein, je bil v četrtek svečano proglašen za kalifa.

PERZIJSKI PARLAMENT se je v petek otvoril. Izgleda, da bo dobil general Riza kan, vodja reformne stranke, večino in nato upostavil v Perziji republiko.

Gledališče.

MESTNO GLEDALIŠČE V CELJU.

Repertoar:

18. mare, torek: »Vzgojitelj Lanovec«.

A abon. Premijera!

MESTNO GLEDALIŠČE. Pomotoma je izostala pri sestavi rokopisa lepakov »Vzgojitelja Lanovca« vloga dr. Seršen, deželni šolski svetnik, ki je v rokah g. Žgajnarja, kar tem potom javljamo.

Milan Skrbinšek:

VZGOJITELJ LANOVEC.

Komedija v treh dejanjih. Spisal Otto Ernst.

Zdrava tendenca te komedije, ki ni pisana le dramatično efektno, temveč je tudi polna srditega humorja, ji daje ono vrednost, ki jo je uvrstila v stalni repertoar vseh velikih in malih gledališč. Bedni odrski junak te drame je nadučitelj Lanovec, ki je prišel na to mesto z goljufijo — prilastil si je spričevala svojega brata. — A tendenca komedije se ne naslanja na njegovo goljufijo, temveč na njegovo nepravo, nepedagogično hopenje v šoli. On ni vzgojitelj živih bitij, temveč strojev. Njegov šolski disciplinarni red obsega nad sto paragrafov. Disciplinarni red stla mu vse. Za vse drugo, za ljubeznipolno vzgojo otroških duš nima smisla. Učiteljstvo, ki je nastavljeno na njegovi šoli, v glavnem ni dosti boljše. Eden se uda v pouku zahtevam Lanovca iz klečeplastva, drugi je sploh prepričan, da stori že vse, če izpolnjuje svoje neposredne dolžnosti, ki jih ima napram svojemu vodji, namesto, da bi se zavedal dolžnosti, ki jih ima napram svojemu poklicu, napram otrokom, ki so mu zaupani, tretjemu je šola le postranski poklic, glavni smoter življenja najde pri tarokiranju in oskrbovanju svojega malega gospodarstva. A eden je med njimi, ki je pravega duha, ki mu je vzgoja otroških duš umetnost, ne pa rokodelstvo. Kakor povsod, kjer vstane sredi gnile šablone sveža krepka moč, ki hoče, sledeč klicu svoje vesti, reformirati, tako tudi tu učitelj Kremenjak ne najde razumevanja in si nakoplje sovraštvo! V krepkih dramatičnih scenah butita Kremenjak in Lanovec drug ob drugu. In zdi se skoraj, da bodo nevednost, neznačajnost in zloba zmagale. A deželni šolski svetnik dr. Seršen, ki je pedagog-učjenjak, se zavzame za Kremenjaka in obsodi Lanovca: in ko pride še veliki goljufiji Lanovca na sled, spodi tega iz šole in poveri nje vodstvo Kremenjaku.

Celjske novice.

Današnja številka obsega 6 strani. Radi praznika v sredo izide prihodnja številka »Nove Dobe« v petek ob navadnem času.

SESTANEK KRAJEVNE ORGANIZACIJE JDS v sredo 19. tm. radi praznika odpade.

IZ SEJE CELJSKEGA OBČINSKEGA SVETA DNE 13. TM. Pri začetku občinske seje se spominja župan dr. Hrašovec dveh zaslužnih jugoslovanskih mož, ki sta legla k večnemu počitku. Ministra n. r. Vilima Bukšega poznamo kot moža poštenjaka, ki je posvetil celo svoje življenje delu za gmotni in kulturni napredek delavstva. Bil je visoko izobražen mož. prepoval je skoro celo Evropo, v domovini je pa porabljal svoje izkušnje in veliko zmožnost v korist jugoslovanskega proletarijata. Z največjo nesebičnostjo je sodeloval v prvih letih preobrata za konsolidacijo naše mlade države ter bil priljubljen tudi pri največjih svojih političnih nasprotnikih. Drugi velezaslužni mož, ob kojega svežem grobu žaluje slovenski narod, je višji nadzornik Ivo Šubie. Njegova živ-

ljenska naloga je bila organizirati strokovno šolstvo; ta svoj cilj je dosegel po hudih bojih in trudapolnem delu. Bil je kremenit značaj in visoko spoštovan pri vsakomur. — Župan poroča nadalje, da je izrekel v imenu občine povodom osemdesetletnice rojstva g. dr. Josipu Sernecu iskrene čestitke, kar vzame občinski odbor naznanje. Na predlog obč. odbornika dr. Kalana izvoli obč. odbor velezaslužnega slavljence častnim občanom, o čemur smo obširneje že poročali. Nato preide župan na dnevni red, ki obsega poročila iz posameznih odsekov. — *Pravno personalni odsek.* Poročata obč. odb. prof. Mravljak in dr. Kalan. Sprejme se v celoti od uradnega predstojnika izdelani poslovni red za mestno uradništvo. Učiteljstvu deške in dekliške mešč. šole se izplača v smislu fin. zakona, objavljenega v Ur. l. št. 105 iz l. 1922 za dobo od 1. avgusta 1922 do 1. marca 1923 odškodnina za kurjavo, razsvetljava in stanarino mesečno po 40 Din. Odkloni se prošnja neke vdove, ki uživa pokojnino, za odpravnino, ker ni v skladu s določili službene pragmatike. Za stanovanjski urad se nastavi začasno za popoldanske ure pomožni pisarniški pomočnik, po možnosti invalid. Vloži se ugovor proti event. premetitvi upravnega sodišča iz Celja. V občinsko zvezo se sprejmejo (ozir. se jim to zasigura): vpok. major Kargl Jos., prokurist in poslovodja tvrdke Brauns Ržimek Ant., Grobelnik Ana, Inhart Josipina in slik. mojster Vengušt Jakob. Ugotovi se, da zapadejo grobovi na mestnem pokopališču po 20 letih uporabi mestne občine, ako stranke do vsakokrat javljenega termina ne podaljšajo svojih pravic. Glede razpolaganja z nagrobnim materialom se bodo sprejela tozadevna določila v novi pokopališki red. — *V imenu šolskokulturnega odseka* poroča obč. odbornik Prekoršek: Za gospodinjstvo šole v Celju se sprejme vzoren organizacijski statut, kakor nam ga je predložil oddelek min. trgovine in industrije v Ljubljani z nekaterimi dodatki in izpremembami. Šola upravlja poseben kuratorij, ki naj sestoji iz obč. svetnikov, 2 zastopnic (izmed teh ena namestnica) krojaške obrti, 2 zastopnic (izmed teh zopet ena namestnica) gostilničarske obrti in 2 vzornih gospodinj, ki jih imenuje mestni zastop in 1 zastopnika mestnega magistrata, ki ga imenuje župan, nadalje šolskega voditelja oz. voditeljice, t. j. vsakokratnega ravnatelja oz. ravnateljice dekliške meščanske šole. — Svoječasni sklep obč. sveta, tičoč se brezplačne dobave drv Glasbeni Matici in Dram. društvu se dopolni v tem smislu, da veljajo dovoljene podpore do preklica in da je k prostorom, ki jih ima brezplačno v uporabi Glasbena Matica, šteti tudi stanovanje vsakokratnega ravnatelja zavoda v tej hiši. — *Za pogrebni zavod in pokopališki odsek* poročata obč. odbornik Ravnikar in Kuret. Poročilo prvega se peča obširneje z zelo defektnim stanjem inventarja, zlasti pa obleke za pogrebce. Sklene se, nabaviti najpotrebnejšo novo obleko, drugo se bo dalo zaenkrat še osnažiti in zakrpati. Ugodi se prošnji ge. Zavodnik za prostor za žrf na mestnem pokopališču. Z ozirom na velike stroške se sklene pri tej priliki, da mestna občina ne bo več gradila rodbinskih grobov v lastni režiji, pač pa so prostori za 75 Din m² na razpolago strankam. — *Obrtno-tržno poročilo* podata obč. odb. Bizjak in Janič. Izreče se lokalna potreba za nov zobotehnični atelje za posredovalnico za stanovanje in za dobavo ter prodajo strupa, proti lokalni potrebi pa glasuje ves občinski odbor, da bi se otvorila gostilna v takozvanem Barakovičevem poslopju v mestnem parku. Obširno tržno poročilo tržn. nadzornika Pozničja za leto 1923 se vzame naznanje. — *Finančno-gospodarski odsek.* Poročevalca obč. odbornik dr. Božič in podžupan Žabkar. V januarski seji tl. je predlagal obč. odb. Leskovšek, naj se izplača iz obč. sredstev 50.000 D za one delavce, ki so se odpustili o priliki ukinitve električnega toka od raznih podjetnikov in so postali vsled tega brezposelni. Uradno se je nato dognalo, da sta samo dve tvrdki, Cinal in Zlatarka, odpustili 28 delavcev, vsi drugi delavci so pa ostali pri svojih podjetnikih brez vsake gmotne škode. Od imenovanih tvrdk je dala Zlatarka svojim odpuščenim delavcem predujme, res pa je,

Janko Kramer:

Skrb za otroka.

Vse za otroka je cilj državne krajevne zaščite dece in mladine v Celju. Srečen otrok, ki se lahko v svoji mladosti privije k ljubeči materi, srečen otrok, ki ima skrbnega očeta, saj človek, krona stvarca, je v svoji mladosti izmed vseh bitij najonemogljše.

Žalibog je pa mnogo zapuščene dece, ki nima ne očeta, ne matere, ali pa jih ima, pa zanikerne. Tem pomagati, bi bila dolžnost vsakega pametnega in pošteno mislečega državljana. Bilo bi v korist nas vseh in v korist naše mlade, demokratske države, če bi se nekoliko skrbnejše ozirali na pravo človeško vzgojo naše zapuščene in zanemarjene mladine. To plemenito, a težko nalogo si je naložila državna krajevna zaščita.

Seveda je v prvi vrsti dolžnost države, da skrbi za otroke, kajti vsa bodočnost države je v mladini, v otrocih, njihovo zdravje, njihova mlada moč mora preroditi vso Jugoslavijo in jo usposobiti, da izpolni svoj kulturni cilj.

Naša država je to v polni meri upoštevala in do meseca decembra pretečenega leta nam redno pošiljala mesečne prispevke v razdelitev, in s tem nam mnogo pripomogla, da smo marsikatero solzo posušili z lic uboge mladine, jih obvarovali pred pretečim propadom in jih spravili na pravo pot, da postanejo poštene ljudje in koristni člani človeške družbe. Glas o zaščiti dece se je dobro razširil in blagodejno uplival. Ljudje so uvideli, da ti otroci, za katere se poprej nihče ni brigal, vendar niso brez varstva.

Država pa je državni zaščiti nakrat uknila mesečne prispevke in s tem onemogočila nadaljno delovanje.

Tako preti sedaj nevarnost, da se bo uničilo vsega priznanja in vse hvale vredno stremljenje, da se stvorijo najugodnejši pogoji za zaščito dece in mladine.

Javnost se mora zavedati svojih dolžnosti, ne sme prepustiti, da bi naša zaščita, ki se briga za zanemarjene otroke, postala sama tak zapuščen otrok, čigar starši so ga sicer spravili na svet, potem pa ga prepustili samemu sebi.

Dolžnost nas vseh je, da podpiramo državno zaščito in ji pomagamo. Zato vam kličemo: Usmilite se med bednimi najbednejših!

KRIVO MIŠLJENJE.

Argentinski list *Jadran*, glasilo Jugoslovenske Narodne Obrane, ki izhaja v Buenos Airesu, prinaša sledečo zanimivo pismo nekoga mladega izse-

L. K. Andersen:

Nekaj.

(Postlovenila * * *)

«Nekaj moram postati», je dejal najstarejši izmed petih bratov, «da bom koristil svetu in njegovim ljudem! Bodisi moje mesto še tako nizko, da je le opravilo dobro in pošteno. Opeko bom delal, ki je zemljanu potrebna — to je že nekaj.»

«No, pa nekaj zelo malenkostnega, skoraj toliko kakor nič!» se oglasi drugi brat. «Delo, ki si si ga izbral, lahko opravlja tudi stroj! Jaz postanim zidar — to je vsaj pošten poklic; sprejmemo me v zadrugo, samostojen človek bom z lastno streho. Če pojde dobro, si najmem pomočnike: »gospod mojster« me bodo klicali in ženo mojo »gospa mojstrova«. — To je res nekaj!»

«Tudi to še ni nič!» de tretji. «Če si zidar, ne moreš v fino družbo, pa bodi še tako priden delavec. Jaz si izberem vse kaj boljšega: začnem prav od spodaj kot navaden učencec, pa se osvobodim in nastopim pot umetnikov. Vpišem se v stavbarsko akademijo, naučim se risanja in drugih umetnosti, dobim naslov »arhitekt«, »veleccenjeni«, »blagородni« gospod — to je nekaj! Veliko je to! ... Stavil in zidal bom po preizkušeni metodi mojih prednikov, nanje se lahko zanesem.»

«Za vse to, ljubi moji, se jaz niti ne menim!» oporeka četrti. «Meni se hoče svobode, hoče se mi lastnih poti in novih ciljev. Nov slog ustvarim, v moji glavi se porodi originalna ideja,

ljenca, M. Pečarja, datirano z dnem 22. jan. 1924:

Zelo kratko časa se šele nabijam na tej zemlji, a kljub temu sem imel dovolj prilike, da spoznam življenje tukajšnjega domačina v primeri z domačinom v domovini. O tem hočem izpregovoriti par besed in svetovati domačemu bratu, ki hoče kljub izobilju v domovini v tuji svet, kojega jezika in običajev ne pozna.

Kakor sem bil jaz, tako mislijo mnogi naši v domovini, da je samo v tujini bogastvo doma in da se tam živi razkošno brez ali z majhnim delom in da se zamore človek v kratkem času silno obogatiti. Vsakdo, ki tako misli, se ljuto vara. Istina je sicer, da si je pridobilo nekaj naših ljudi v tej zemlji precejšnje bogastvo, toda teh je jako malo. Ko so ti prišli do premoženja, je človek s svojim napornim delom lahko še zaslužil in s tem denarjem kaj ustvaril, ker se je druge ljudi izrabljalo. Toda danes ni več tega. Vsako večje delo je v rokah izseljenikov ali njihovih sinov, ki vedo, kako krvav je zaslužek, in raditega ga vsakdo dragoceno čuva. V takim podvzetnem delu raznih inozemcev so videli tudi domačini boljše življenje in so se spustili, kot drugi narodi, v tekmo, brez koje ni nobenemu narodu obstanka. Če poskušajo ti ljudje gori omenjeno srečo, se kaj kmalu razočarajo in uverijo, da ima vsak rožni cvet trnjevo steblo, in da mora vsak, ki gre za rožnim cvetom, dolgo časa vzgojevati to steblo, a kljub vsej dobri volji ostane mnogo teh stebel neplodnih. Raditega priporočam vsakemu bratu v domovini, da se ne usodi priti v takozvano bogato zemljo, ako ga ne pozove rodbina ali prijatelj, ki mu zamorejo jamčiti za stalno zaposelnost, ker bi bil v nasprotnem slučaju marsikdo težko oškodovan.

Odveč je torej ostaviti svoje blagostanje v domovini in iti iskat tuje, morda slabše. Naš človek v domovini ne ve, da dela tukaj tovarniški delavec najmanj osem ur dnevno in da v teh osmih delovnih urah komaj toliko zasluži, da se prehrani in obleče, in da mu ni mogoče misliti na prihranke. So delavci, ki imajo prehranke, toda takšen delavec ne dela samo osem, ampak dvanaest, šestnajst in čisto osemnajst ur dnevno. Ako bi živeli delavci v domovini na taki podlagi, sem uverjen, da bi po par letih marljivega dela imel človek več prihrankov, nego oni, ki se nahaja dvakrat toliko časa tukaj izven domovine.

Osobito pomeni igro z življenjem, ako prideš sem in nimaš rodbine, prijatelja, ne poznaš jezika in nimaš kakega posebnega poklica.

Bratje v domovini, uverite se, da

iz nje nastane stavbarska umetnina, ki bo vredna svojega časa. Vsaki svoji stavbi prizidam moderno konstruirano nadstropje, da spozna svet moje zmognosti in silo mojega duha! To bo nekaj.»

A peti: «Kaj je našemu času primerno, te vprašam?! V nestalni dobi smo, nebrzdani, nerazumljivi in nerazrešljivi — ne moreš je utelesiti nikdar! Zdi se mi, bratje, da ne pridete niti eden niti drugi do pravih ciljev. Bog z vami in sreča junaška! Delajte, kakor vam drago, ne bom vas oviral. Ob strani bom stal, da vidim delo vaše in povem, kaj je dobrega v njem in kaj slabega. Tudi to je nekaj!»

Tako je bilo.

O tem zadnjem so rekali ljudje: Čudak je. Nadarjen, sposoben človek — a krade v brezdelju čas sebi in Bogu.

Tako je bilo.

Pa še naprej:

Najstarejši brat, opekar, je zaslužil na vsaki opeki desetko, na desetih tolar. Če potrkša z njim pri mesarju ali pri peku ali kjerkoli, se vrata odprejo in s prijaznim obrazom ti dajo ljudje, česar želiš. To napravi opeka in še več. Seveda se tuintam katera zdrobi, a tudi koščki se lahko uporabijo, za dobro delo vsaj.

Teta Marjeta z brega — starčka uboga — bi si rada popravila razdrapano kočo, pa dobi zdrobljeno opeko in tudi kako celo vmes, saj dobrega srca je najstarejši izmed bratov. Kočka ni lepa — a dobra je, prav res, da je!

vlada pri nas pomanjkanje dela.

Poprimite se vztrajnejše posla in ne razpravljajte od ranega jutra do večernega mraka po lokalih in ulicah samo o politiki in strankarstvu. Cemu ste poslali narodne poslance v narodno skupščino, ako smatrate to kot svojo dolžnost? Ako pa jih niste poslali, storite, da se vsled trušča zrušijo zidovi, da klonejo gozdovi, kakor se to godi v ostalih državah. Toda te spremembe naj bodo posledica dejstev na odločujočem mestu; tam naj bodo zastopana naša prava. Tam, kjer stoje ostre škarje, naj se kroji obleka za nas, kajli če nam drugi skroji mesto srajice torbo, bočemo mi in naši poslanci tega sami kriči.

Narodno gospodarstvo.

HMELJ.

Kako gnojimo hmelju?

Hmeljska rastlina je podobna človeku, ki mora opravljati dan za dnevom težka dela, za kar potrebuje tudi krepke hrane in primerne počitke.

Tudi hmeljska rastlina ima težko nalogo; ona mora leto za letom, t. j. 20 do 25 let, poganjati tri po 10—12 m dolge trte, katere morajo venčati zeleno listje in nebroj zlatih kobul. Vsled tega je nujno potrebno, da se hmeljski nasadi gnojijo vsako leto. Kdor ima zadostno množino dobro preležanega hlevskega gnoja, temu ni treba segati po umetnih gnojilih. Ker pa pri nas vobče primanjkuje hlevskega gnoja, si moramo pomagati z umetnim. Vsako drugo ali tretje leto je pa hmelju hlevski gnoj v serho tvorilve črne prsti neobhodno potreben.

Uporaba umetnih gnojil, dasi je prav prirosta, dela hmeljarjem še mnogo preglavic, četudi se je o njej govorilo na shodih, pisalo po časopisih in so se dajala pojasnila od slučaja do slučaja.

Pri uporabi umetnih gnojil je treba upoštevati sledeča vprašanja: a) Kaj bom dal? b) Kdaj bom dal? c) Koliko bom dal? d) Kako bom dal?

Ad 1. Dati moramo to, kar rastlina potrebuje, namreč: fosfor, kali in dušik. Torej ne z enim nego s tremi gnojili moramo gnojiti. Ad 2. Gnojimo v jeseni in spomladi. Ad 3. Spomladi damo vsaki rastlini 8—10 dkg kostnega superfosfata, 6—7 dkg 40%-ne kalijeve gnojne soli in 4—5 dkg žveplenokislega amonijaka ali isto množino apnovega dušika. Superfosfat, kalijeve sol in amonijak smemo pred uporabo pomešati in obenem trositi. Apneni dušik se pa ne sme mešati s superfosfatom in s kalijevo soljo in se trosi 8 do 10 in še več dni pozneje. Dušična gnojila uspevajo najbolje takrat, če se tro-

Drugi med brati zida seveda vse drugačne. Saj se je pa tudi izučil pri najboljšem zidarju! Ko je postal pomočnik, je povezal svojo culico za na pot v širni svet in je zapel svežega grla:

«Le v svet, saj je mladosti maj,
ki vžiga mojo kri —
in roka močna, spev yesel
mi službo preskrbi.
Ko pridem zopet v rojstni kraj,
devojko zbral si bom,
saj priden rokodelec vsak
ima svoj lastni dom! ...»

Tako je storil. Vrnil se je iz tujine in hišo je postavil drugo pri drugi — celo ulico novih poslopij. In hiše so jo postavile njemu: majhno, skromno hišico sicer, a veliko in svetlo srečo v njej, da je bilo res nekaj!

Lepoga dne ga je pokosila bela žena, ki ne izbira... To je bilo tudi nekaj.

Arhitekt — tretji v vrsti — ki je postal iz navadnega učenca veleccenjeni in blagородni gospod — je zgradil mnogo palač in sebi najlepšo v novi ulici. Po njem je dobila svoje ime. To je bilo že nekaj. Vrh tega pa cela vrsta naslovov in priimkov: stanovskih in častnih. Otroci njegovi so bili »boljši otroci« in vdova po njem »fina, ugledna dama« — to je res nekaj! Njegovo ime pa je ostalo na ulici, prav na ovinku, kjer hodi ves svet mimo, in je ostalo tako med svetom in v ustih njegovih.

Četrti brat — veleum —, ki je hotel izumiti nekaj povsem novega, originalnega — hipermoderno stavbo in vrh nje še posebno nadstropje — je

sijo, ko je rastlina že oživela. Ad 4. Z žagovno, peskom ali rahlo zemljo pomešana gnojila trosimo na prostor med rastlino in drog, kjer jih poletne koreninice lahko najdejo. Droga naj bo od rastline najmanj 2½ dm oddaljen.

Hmeljarsko društvo dobi v kratkem žveplenokislega amonijaka po približno 5 Din za 1 kg in ga še lahko nekaj odda svojim članom. Kdor ga želi, naj se hitro oglasi.

Razpisane poizkušnje z umetnimi gnojili spomladi 1924 se udeleži le sedem hmeljarjev in sicer: 1. Ocvirk Martin, Mala Pirešica; 2. Drev Ivan, Rečica na Paki; 3. Hauptman Josip, Gorica; 4. Šlander Ivan, Grajska vas; 5. Jurak Anton, Migojnica; 6. Pristovšek Franc, Drešinja vas in 7. Špora Viljelm, Braslovče.

Uspehi teh poizkusov se bodo objavili.

Žalec, dne 12. marca 1924.

Anton Petriček.

RESOLUCIJE,

sklenjene na občnem zboru Glavnega Saveza jugosl. vinogradnikov dne 16. februarja 1924 v Zagrebu:

I. Resolucija glede vinske krize:

Prisotni delegati krajevnih vinarskih društev in drugih gospodarskih organizacij, pretresujoč vsestransko vprašanje vinske krize, ugotovijo po predlogu gg. referentov, kmet. svetnika Skalickyja iz Novoga mesta ter pot. učitelja Pavaa Cesarja iz Samobora, da je v svrhu odstranitve vinske krize potrebno:

1. da se v vseh drž. trtnih nasadih razmnožujejo samo take grozdne vrste, ki dajejo vina dobre kvalitete;

2. da se skrbi za to, da se tudi v privatnih trtnicah vzgajajo le take vrste cepljenk, ki dajejo boljša vina;

3. da se zabrani saditev vinogradov po nižavah in na oranica, sploh na zemljiščih, ki so sposobna za kako drugo kulturo;

4. da se oprostitev davka za novo zasajena vinogradska tla, ki niso sposobna za drugo kulturo, razven vinogradništva, podaljša od 10 na 20 let;

5. da se strogo izvede kontrola vina, ki se konzumira, v vseh prodajalnicah in trgovinah;

6. da se čim prej uvede edinstveni vinski zakon za celo državo;

7. da se pri osnovah zakonov, ki se tičejo vinogradništva in trgovine z vinom, predno se predložijo narodni skupščini, zasliši mnenje vinarskih in drugih gospodarskih organizacij;

8. da se povodom sklepanja trgovinskih pogodb s tujimi državami brezpogojno zaščiti domača produkcija vina, pritegnivši k pogajanjem vedno tudi zastopnika našega Saveza;

padel z njega s svojimi visokimi načrti vred v globočino in si je zlomil vrat.

Veličasten pogled je bil, ko so ga peljali po vseh ulicah rodnege mesta v zeleni gaj izven mestnega vrvenja in v blažen mir njegov:

Godba in petje in venci; venci, zelenje pomladno in cvetje. Povsod cvetje: na krsti, v časopisih, na zadnji poti — povsod. Tudi v besedah, nanizanih v tri dolge govore ob odprtem grobu. Škoda le, da jih ni mogel slišati, on, ki je v življenju rad slišal o sebi.

Ob njegovem vzglavju se dviguje danes visok obelisk — brez nadstropij sicer in nič novega, originalnega, hipermoderna ni na njem — a je še spomenik sam na sebi nekaj in naslovi na njem šele.

Umrl je, kakor oni trije, le zadnji — kritik in cenzor — jih je preživet. Saj to je edino prav: velike važnosti je njegova zadnja beseda.

Odbila pa je tudi njegova ura in smrt ga je pobrala. Pa je prišel najmlajši pred vrata nebeška. Stal je tam s staro, prestaro ženico, ki je bila ravno teta Marjeta z brega.

... Najbrž je tako radi kontrasta, da moram trkati obenem z revno, neznatno dušo...

«No, ženšče, hočeš mar tudi ti v raj ali kaj? ...»

Priklonila se je teta Marjeta, globoko, spoštljivo, misleč, da je gospod, ki jo nagovarja, sam veliki svetnik Peter-vratar. »Priprosta ženica sem, revna teta Marjeta iz samotne hišice na bregu!«

(Konec prih.)

Pupilarnovaren in javnokoristen denarni zavod celjskega mesta

Mestna hranilnica celjska

Ustanovljena leta 1864. — Pod trajnim državnim nadzorstvom.

V lastni palači pri kolodvoru.

Vsi hranilnični posli se izvršujejo nalkalutneje, hitro in točno. Ugodno obresovanje. Pojasnila in nasveti brezplačno.

Vrednost rezervnih zakladov nad Kron 25.000.000.—

Za hranilne vloge jamči mesto Celje s celim svojim premoženjem in z vso svojo davčno močjo.

9. da se pri sklepanju trg. pogodb dosežejo čimvečje ugodnosti za izvoz naših vin na inozemska vinska tržišča;

10. da si ministristvo poljoprivrede zagigura večjo svoto v svojem proračunu za povzdigo kletarstva in vinske trgovine;

11. da se zgradijo boljše železniške zveze, kjer je to potrebno;

12. da se znižajo železniške tarife, v kolikor iste onemogočujejo izvoz vina;

13. da se osnujejo postaje za zgoščevanje vinskega mošta v svrhu zvišanja alkohola v takih krajih, kjer se producirajo vina z nizko stopnjo alkohola;

14. da se imenuje strokovnjake, ki nadzorujejo točno izvedbo zakonov in naredb, tičočih se pospeševanja vinogradništva in vinske trgovine. Njih dolžnost je tudi, da organizirajo in vodijo statistiko, brez katere ni pravega pregleda o faktučnem stanju produkcije ter o prometu in vnovčevanju vin in drugih vinskih proizvodov;

15. da se doseže od tujih držav, s katerimi se sklenejo trgovinske pogodbe, carinjenje vina po odstotkih alkohola;

16. da se brezpogojno zabrani vsak uvoz vina iz inozemstva;

17. da se pospeši prevoz vina in grozdja po železnicah, se mora skrbeti za to, da bo na razpolago vedno dovolj vagonov, kakor tudi, da se pri izvozu olajša carinska manipulacija na granicah;

18. da država podpira propagando za osvojitve inozemskih vinskih tržišč, ki jo bo podvzel Glavni Savez jugosl. vinogradnikov;

19. da izvoli Glavni Savez v to svrhu posebni odbor, obstoječ iz zastopnikov vinotrčev, vinogradnikov ter vinarov strokovnjakov, ki naj sestavi predloge o korakih, ki jih je podvzeti za propagando naših vin v inozemstvu.

Jugoslavenski Vinogradar i Vočar. Primili smo 4. broj ove dobro uređivane smotre sa slijedećim sadržajem: Naš list glasilo Saveza jugoslav. vinogradara. — Konstituirajuća skupština jugoslavenskih vinogradara. — Milan Marsić: Vinska kriza i zakon o vinu. — Stj. Bulić: Loze gojene u Dalmaciji. — B. Skalić: Trsna plijesan. — Marko Marčić: Od maslinjaka do uljarnice. — Iz naših krajeva. — Situacija na tržištu. — Izložbe i sajmovi. — Razne vijesti iz vinarstva i vočarstva. — Pretplata iznosi na godinu 60 Din, a šalje se na: Uprava Jugoslav. Vinogradara i Vočara, Zagreb, Petrinjska ul. 28.

Zakon in naredba o prisilni poravnavi izven konkurza. Zbirka zakonov XV. snopič. V Ljubljani 1924. Izdala Tiskovna zadruga. Cena s poštnino Din 8.50. Naše gospodarske kroge opozarjamo na zgoraj navedeni zakon, ki je pravkar izšel pri Tiskovni zadrugi v Ljubljani.

Ljubljanski jesenski velesjem. V nekaj mesecih, med 15. in 25. avgustom, bo prestolnica Slovenije, naša bela Ljubljana, zopet stala v središču kupčijskega in družabnega zanimanja. Skoro 40.000 m² obsegajoče sejmišče, na katerem stoji 7 velikih razstavnih paviljonov in preko 60 manjših razstavnih zgradb, bo četrtič odprlo svoja vrata, da celemu svetu pokaže proizvode jugoslovanske industrije in jugoslovanske obrti. V posebnih ekspozicijah pa bodo na vpogled tudi produkti obrtne pridnosti cele vrste drugih držav, ki stoje z Jugoslavijo v ozkih trgovskih stikih. Ne samo naša domovina, ampak, kakor dokazujejo poročila velesjemskih častnih zastopnikov v inozemstvu, tudi to z naraščajočim za-

nimanjem in priznanjem zasleduje uspešno delovanje in razvoj ljubljanskih vzorčnih velesjemov, ob katerih otvoritvi pred tremi leti je marsikdo skeptično zmajeval z glavo. Danes je vsakdo uverjen, da so velesjemni poučni ne samo za odjemalca, ampak tudi za pridobitveno-gospodarske kroge, ker ravno velesjemni dajejo v največji meri vzpodbudo za uspešno pridobivanje. Na vzorčnih velesjemih zamore vsakdo, ki je pazljivo zasledoval razvoj ljudskih potreb, ugotoviti, katerih predmetov ne izdelujemo doma, bodisi da takih ne vidiš na sejmu, bodisi da so take izdelke baš radi tega razstavili samo tujci. Kdor začne proizvajati tak predmet, po katerem ljudstvo živahno povprašuje in ki ga doslej naša domača industrija oziroma obrt še ni vrgla na trg, bo imel takoj dovolj odjemalcev in lep zaslužek. Velesjemni so kažipot k narodnemu blagostanju.

Prosveta.

Ernest Tiran: Čudežne gosti (Šolski oder II. zvezek). Dramatična pripovedka s petjem in plesom v 3 dejanjih. — Uglasbil *Ciril Pregelj*, Celje. — *A. Medved: Vino ali voda?* Izdalo »Pov. UJU v Ljubljani«. Založila Učiteljska tiskarna v Ljubljani. 1924. Cena II. zvezku »Šolskega odra« 6 Din. Glasbeni del izide posebej. — Igra se že čita prijetno. Na odru je zelo učinkovita, ker je preskrbljeno tudi za dobre pevke in pesne točke. Igra ni samo za otroke, temveč tudi za odrasle gledalce umetniški užitek. Tendence je poučna, ni vsiljiva in se naravno razvije iz dejanja. Na manjših odrih je malo težje uprizorljiva, a se tudi da prilagoditi in preiti preko te-

žav. Dejanje je pravilčno in dobro razvito. Prizori slede prav neprisliljeno, značaji oseb so dobro karakterizirani po njih vedenju. Vloge so za otroke lahko izvedljive in zelo privlačne. Verzi so dobri in neprisliljeni, lahko-tekoči kot zahteva pravilčna snov. Slog prav dober, dramatičen. S Tiranovimi »Čudežnimi gosti« nam je »Šolski oder« pokazal, da bo izdajal tudi prvovrstne spevoigre. Glasbeni del izide posebej. Tudi ta je prav dobro izpadel in je delo mladega komponista Cirila Preglja. Drugemu zvezku »Šolskega odra« je pridejan tudi Medvedov dramatični prizor »Vino ali voda?«, ki bo gotovo dobrodošel, ker itak primanjkuje uprizoriteljnim manjšim točk, s katerimi pomnože in izpopolnijo spored. Priporočljiv je pa tudi ta prizorček radi protialkoholne tendence. Obe delci bode teorej dobrodošli našim mladinskim odrom, tako šolskim odrom, kakor odrom sokolskega naraščanja in Sokolskim društvom sploh, ker bodo Tiranove »Gosti« nudile odraslim tudi mnogo umetniškega užitka. Dovoljenje za uprizorjanje daje »Poverjeništvu Udruž. Jugosl. Učiteljstva« v Ljubljani. Knjižico se pa naroča v Učiteljski knjigarni v Ljubljani.

Milan Pugelj: Zakonci. Drugi natis. Izdala in založila Učiteljska tiskarna. Ljubljana 1924. Str. 150. Cena elegantno vezani knjigi 28 Din. Milan Pugelj je znan po svojem mičnem pripovedovanju in po jezikovni spretnosti ter se priljubi tudi vsakemu novemu čitatelju, ki ga vzame prvič v roke. — Vsebinski »Zakonci« nam kaže niz naslovov, ki jih vsebuje delo i. t.: Ljubica. — Stava. — Obisk. — Albina in dva zakonska moža. — Znamenje. — Reza tega ne razume. — Stara korentna. — Rubežen. — Zavist. — Na po-

čitnicah. — Da je knjiga dobra, ni potrebno posebej dokazovati, saj je najboljši dokaz to, da je razprodana in da je doživela drugi natis. Priporočamo jo ljubiteljem zabave in dobrega čtiva. Knjiga je okras vsaki domači, društveni in javni knjižnici, ker ima tudi elegantno vnanjo opremo.

K. Ewald: Tiho jezero in druge povesti. Slovenski mladini povedal Pavel Holeček. Natisnila in založila Učiteljska tiskarna v Ljubljani. Cena elegantno vezani knjigi 26 Din. — Umetniško izdelana naslovna stran nam pokaže tiho jezero, ki pa kmalu postane čitatelju kraljestvo odkritih prirodnih skrivnosti iz življenja vodnih in obvodnih živali. Mično biološko pripovedovanje vzbuja pozornost in prikupi knjigo mladini in odraslim. Knjiga ni samo zabavna, temveč tudi poučna. Kdor je čital Ewaldovo »Mati narava pripoveduje«, ki jo je tudi izdala Učiteljska tiskarna, ta ne bo zamudil si nabaviti tudi Ewaldovo »Tiho jezero«. Poleg »Tihega jezera« izpopolnjuje knjigo še šest Ewaldovih mičnih in ljubkih povesti in to: Prazne sobe. — Četvero dobrih prijateljev. — Goseni-ca kapusovega belina. — Lipovka. — Smrekovi preleci. — Dvanajst sester. — Paglavci. Ena bolj mična kot druga. Vnanja oprema je knjigi prvovrstna, bodisi glede papirja in tiska, posebno pozornost pa vzbuja naslovna stran, ki je izdelana v barvotisku. Prav toplo priporočamo knjigo vsem knjižnicam in tudi vsem šolam, ker je knjiga prikladna tako za odrasle kakor za mladino. Cena ji je izredno nizka.

SODNE TAKSE po novem taksnem zakonu je izdala Tiskovna zadruga v Ljubljani v posebni brošuri, ki velja s poštnino vred 6,50 Din.

Jadranska banka Beograd

Del. glavnica: Din 60,000.000.—

Rezerva: Din 30,000.000.—

Bled,
Cavtat,
Celje,
Dubrovnik,
Hercegnovi,
Jelsa,
Jesenice,
Korčula,
Kotor,
Kranj,

Podružnice:

Ljubljana,
Maribor,
Metković,
Prevalje,
Sarajevo,
Split,
Šibenik,
Tržič,
Zagreb.
.....

Amerikanski oddelek.

Naslov na brzojave: Jadranska.

Afilirani zavodi:

JADRANSKA BANKA: Trst, Opatija, Wien, Zadar.
FRANK SAKSER STATE BANK, Cortlandt Street 82, New-York City.
BANCO YUGOSLAVO DE CHILE, Valparaiso, Antofagasta, Punta Arenas, Puerto Natalos, Porvenir.

da je tvrdka Cinal odpustila delavstvo brez vsake odškodnine. Ker sta pa obe podjetji po zopetni dobavi elekt. toka in upostavitvi obratovanja sprejeli vse odpuščene delavce zopet v službo, o brezposelnosti vsled ukinitve električnega toka ni več govora. Z vsemi proti socialističnim glasovom se predlog obč. odb. Leskoviška odkloni, pač pa povdarja možnost, da lahko zelo revne delavske rodbe, ki niso prišle po lastni krivdi v veliko bedo, vložijo prošnje za izredno podporo. K temu predmetu predlaga še obč. odb. dr. Božič, naj skliče županstvo v prihodnjih dneh anketo večjih podjetij v mestu in okolici ter zaupnikov delavstva, da se na tem sestanku ugotovi število brezposelnih in govori tudi o event. potrebnih korakih v tem socialno-važnem vprašanju. Odobritev kupne pogodbe za hišo v Matija Gubčevi ulici se odloži, ker so se med tem časom stavile že višje ponudbe, kakor je cena pri izdražbanju. Pri eksekviranju obč. davščin stopijo v veljavo pristojbine mestne občine ljubljanske, ki jih je odobrila l. 1921 dež. vlada. Odobrijo se računi za razna popravila v Grofiji in mestnem gledališču. Pri proračunski debati je stavil obč. odb. Rebek predlog, naj bi se iz fonda za gostilničarske šole, ki se zbira iz prispevkov od davščine na prenočišča, dajali gotovi zneski za obrtno-nadaljevalne šole v splošnem, ki jih mestne občine vzdržujejo le z velikimi bremenami. Mestnemu magistratu se naroči, da se obrne tozadevno na velikega župana. Mestni župni urad prosi za prispevek k novim zvonovom, ki so že naročeni ter bodo stali 175.000 Din. Dosedaj še ni nabrane niti polovice tega zneska. Obč. odbor votira v ta namen 5000 Din. Za novo planinsko zavetišče v Logarjevi dolini se dovoli enkratna podpora 1000 Din. Opišejo se pri dveh strankah pristojbine za razkuževanje. Sprejme se predlog fin. odseka, da so v bodoče proste ponočnega davka vse one prireditve, od katerih se plača že itak veselični davek. Pred mestno hišo na Kralja Petra cesti je hodnik in na dvorišče veranda že v slabem stanju. Ker je hiša s sosednimi parcelami itak kot stavbišče na prodaj, se izvrše le najnujnejša popravila. Odobri se parcelacijski načrt na hribu sv. Jožefa. Sosednje parcele pri treh strankah so določene za arondacijo, a se zaenkrat še ne prodajo, ostale pa so strankam na razpolago kot stavbišča, ki se pa prodajo samo pod pogojem, da se kupec zaveže zidati v določenem roku ter predložiti stavbni načrt mestni občini v odobrenje. Nabavi se pet vagonov drobnega kamenja za tlakanje cest. V razpravi je končno prošnja Slov. športnega kluba za Glazijo. Zaveže se po predloženih načrtih tekom petih let dovršiti vsa dela. Večji del glazije bi se obdal z leseno ograjo, postavil bi se paviljon s kopalno sobo, pisarno in garderobo ter tribuna. Iz gospodarskega odseka stavi podžupan Žabkar predlog, naj se da Glazija SK v najem pod pogojem, da je prostor tudi ostalim društvom za primerno odškodnino na razpolago in da ima mestna občina uplvi na izvedbo zgradbe. Odločno proti predlogu je obč. odb. Janič, dočim obč. odb. Prekoršek prav iskreno govori za predlog. Povdarja, da je šport pri nas šele v razvoju in da ga starejši ne znajo več tako ceniti, kakor zasluži v resnici. Je pa tudi nacionalno izredno velikega pomena. Ker obč. odb. Janič uvidi, da je čisto osamljen, izrabi pičlo udeležbo na seji ter napravi s svojim odhodom obč. sejo nesklepčno. Tako je ves čas stvarni potek obč. seje končal s komičnim nastopom g. Janiča, ki je vzbudil po celi sejni dvorani med itak že utrujenimi obč. odborniki splošno veselost.

LJUDSKO VSEUČILIŠČE. V pondeljek, dne 17. tm. predava ob pol 8. uri zvečer v risalnici deške mešč. šole g. prof. dr. N. Omersa »o antičnem gledališču ter starogrški in rimski dramii«.

LJUDSKO VSEUČILIŠČE. Corrigendum! V »Novi Dobi« od 15. tm. se je pomotoma objavilo, da je pri predavanjih o Dalmaciji, prirejenih od Ljudskega vseučilišča za svoje člane in tukajšnje šole, predaval gimnazijcem g. Darko Černež. Kakor članom gori omenjenega društva, tako je tudi gimnazijcem predaval g. vladni svetnik Em. Lilek. Gimnazijec Darko Černež je pri enem in drugem predavanju pokazal skioptične slike.

MESTNO GLEDALIŠČE V CELJU. Opereta »Mamzelle Nittouche« se je predstavljala v nedeljo popoldne ob polno razprodanem gledališču. Mnogo občinstva je odšlo brez vstopnic. Kakor slišimo, se ta priljubljena opereta v nedeljo popoldne zopet ponovi.

OBČNI ZBOR PODRUŽNICE SLOV. LOVSKEGA DRUŠTVA V CELJU se je vršil ob ogromni udeležbi članov in zunanjih gostov v soboto 15. tm. v hotelu »Balkan«. Zborovanje je otvoril predsednik g. Confidenti, ki je navzoče prisrčno pozdravil ter dal besedo tajniku g. šolskemu nadzorniku L. Černežu, ki je oprostil predsednika, da ne more govoriti zaradi bolehnosti. G. Černež je pozdravil navzoče, zlasti g. dr. Josipa Serneca. Izrazil je veselje, da se je zbrala tako mnogoštevilna, odlična lovska družba, pozdravlja gospode lovce iz Vranskega in Dobrene ter predsednika osrednjega društva g. dr. Lovrenčiča. Tajnik je podal nato kratko poročilo delovanja društva tekom enega leta. Izrazil je svojo zahvalo g. hotelirju Bernardiju, ki je šel društvu tako požrtvovalno na roke. Blagajnik g. sod. svetnik Erhartič je podal blagajniško poročilo ter se prisrčno zahvalil g. Bernardiju za naklonjenost in podporo društvu. G. Stančič je predlagal absolutorij. Dr. Lovrenčič je pozdravil imenom osrednjega društva navzoče lovce ter pohvalil disciplino, ki vlada v vrstah celjske podružnice, katera disciplina se bo razširila tudi na desno in levo. Tajnik ljublj. osrednjega društva g. Zupan je poročal o delovanju centralnega društva ter povdarjal, da je velika zaslug celjske podružnice, da se je obdržala enotnost slovenskega lovsstva. Celjsko društvo je dalo inicijativo tudi osrednjemu društvu. Da bo list »Lovec« lažje izhajal, se je ustanovil tiskovni fond, za katerega je položil dr. Lovrenčič 5000 Din. Ustanovila se je zadruga, katere namen je unovčevati kolikor mogoče po visokih cenah kože divjačine in nabavljati poceni potrebno strelivo. Zadruga bo ustanovila v Ljubljani Lovski dom, ki bo zavetišče lovcem. Ker so se stari odborniki odpovedali, so se vršile nove volitve, in sicer za predsednika in podpredsednika po listih, za ostale odbornike per acclamationem. Za predsednika je bil izvoljen g. Roblek iz Žalca, za podpredsednika g. Robert Diehl; za odbornike: Erhartič, Confidenti st., Bernardi, Černež, dr. Karlovšek in Vilko Kukec; za preglednika računov: Rafko Salmič in Rihteršič. Sod. nadsvet. Erhartič je povzel nato besedo ter izvajal: »Čast mi je in drago mi je, da v imenu vseh udeležencev pozdravim enega najstarejših lovccev v mariborski oblasti, to je g. dr. Jos. Serneca.« G. Erhartič je njegov najstarejši lovski tovariš. Povdarjal je dve lepi lastnosti, ki diči g. dr. Serneca kot lovca. Prva je njegova vztrajnost. Dr. Serneca je bil vedno prvi na zbirališču pred pošto; druga je njegova kolegijalnost, vedno je prijazen s tovariši, s pazniki in gonjači. Želi mu, da bi ga Bog živel še mnogo let med lovci. Čestitkam g. Erhartiča se je pridružil v imenu kranjskih lovccev dr. Lovrenčič ter povdarjal, da se dr. Serneca spominjajo lovci tudi na vseh kranjskih loviščih. Burni živjoklici so odmevali po dvorani. Novoizvoljeni predsednik Roblek je napil dr. Serneca, ki se je v prisrčnih besedah zahvalil čestitkam in prijaznim pozdravom ter si šteje v čast, da se ga tako odlično društvo spominja. Predsednik Roblek je pozdravil g. Confidentija kot častnega člana društva, narkar se je g. Confidenti zahvalil za čast in izjavil, da hoče vedno ostati zvest lovec. Sod. nadsvetnik Erhartič je napil prvemu lovcu v kraljevini, kralju Aleksandru, ter predlagal, naj se mu pošlje udanostna brzojavka, ki se glasi: »Kabinetni pisarni Nj. Vel. kralja Aleksandra I., Beograd. Lovci, zbrani v staroslavnem Celju na občnem zboru podružnice Slovenskega lovskega društva pošiljajo Vašemu Veličanstvu najudanejšo lovske pozdrave z iskreno željo, da Vaše Veličanstvo skoraj pohiti v bogata lovišča naše mariborske oblasti. Franc Roblek kot predsednik podružnice.« Ker je bil dnevi red izčrpan, se je predsednik zahvalil navzočim in zaključil lepo uspeli občni zbor. Nato se je pričela nepriljubljena družabna zabava. G. upravitelj Reš je podal dva nova kupleta, prirejena na-

laš za ta večer, katera je lepo uglasbil naš mladi komponist g. Pregelj. Prvi je naslovljen: »Dilovičev lov v Št. Jurju«; drugi: »To zares prijetno ni.« Dva lovca sta bila tudi dekorirana z velikimi kolajnami iz »lecta«. Eden, ki je vedno zamudil lov, drugi, ker je vedno »mimo« streljal. Vsem navzočim bo ta prijetni večer ostal v trajnem spominu.

I. MATINEJA GLASBENE MATICE V CELJU se preloži na nedeljo, dne 23. tm. in se vrši točno ob 11. uri dopoldne v mali dvorani hotela »Union«. Na sporedu so: 1. *Dittersdorf*: kvartet Es-dur v štirih stavkih. 2. a) *Glazunov*: Moderato iz Slovenskega kvarteta op. 26; b) *Glazunov*: »Interludium in modo antico«. 3. *Sl. Osterc*: Dva izvorna samospava (za tenor-solo) s spremljevanjem klavirskega kvinteta; a) »Vidiš te naše križe?« (A. Gradnik); b) »Ni te na vrtu več« (O. Zupančič). 4. *A. Dvořak*: Allegro iz klavirskega kvinteta A-dur. — Opozarjamo cenj. občinstvo na I. matinejo in nje spored, ki bo gotovo zanimal vse prijatelje glasbene umetnosti v Celju. Med sodelujočimi so: gg. K. Sancin, dr. Sajovic, Sl. Osterc, Berenkopf in ga. Mira Sancin-ova (klavir). Tenorski solo je v rokah g. Janko-la. Vstopnice za to matinejo se bodo dobile v trafiki g. Kovač, Aleksandrova ulica.

SOKOLSKO DRUŠTVO V CELJU opozarja na članski sestanek, ki se vrši danes v pondeljek 17. tm. ob 20. uri v restavraciji Narodnega doma. Na dnevnem redu je med drugim tudi obisk »Uniona« in vprašanje strankarskega udejstvovanja sokolskih funkcionarjev.

SOKOLSKO DRUŠTVO V CELJU prosi one brate, ki so izjavili, da se bodo naročili na Sokolski glasnik, da izročijo naročnino društvenemu tajniku, ker je rok že potekel. Na naročila brez denarja se ni mogoče ozirati.

PROMOCIJI. Dne 11. tm. je bil na dunajski univerzi promoviran doktorjem vsega zdravilstva g. Vinko Čremošnik, dne 15. tm. pa na graški univerzi g. Martin Ogovec, sin znane narodne rodbe in Konjicah. Čestitamo!

SPREMEMBA V INDUSTRIJI. Šamotna tovarna v Štorah, dosedaj last g. K. Pertinača, je prešla kupnim potom na posebno družbo, na koje čelu stoji g. Peter Majdič, industrijalec iz Celja.

IZ DRŽAVNE SLUŽBE. Pri upravnem sodišču v Celju je imenovan za pisarja finančni komisar v Mariboru Ivan Gračnar.

SMRTNA KOSA. Umrla je ga. Ana Gajšek, soproga lesnega trgovca in posestnika na Kralja Petra cesti ter gđe. Ivana Wolhmuth, zasebnica v Zagradu v 64. letu starosti. N. v m. p.!

VLAK GA JE POVOZIL. V nedejo zvečer ob pol 10. uri je povozil vlak pri brvi, ki vodi od Grenadirja preko Savinje, 32-letnega Josipa Višnerja, predelavca v apneniku. Ko se je vračal po progi domov, je pridrvel vlak ter ga popolnoma raztrgal. Ponesrečenca, ki zapušča vdovo in dvoje nepreskrbljenih otrok, so prepeljali danes, v pondeljek, v mrtvašnico.

NESREČE. Mesarski pomočnik pri Rebeuscheggu, Franc Weber, se je pri nakladanju mesa zhdol ob kost v roko tako nevarno, da se je rana vnela. — Šalej Ivan, delavec pri stavbeniku Karlu Jezerniku, je padel 2 metra visoko z odra in si zlomil levo roko. Oba poškodovanca so prepeljali v javno bolnico.

NOČNO LEKARNIŠKO SLUŽBO ima ta teden lekarna »Pri Orlu«, Glavni trg.

POPRAVEK. V oglasu »Vabilo na drugi redni občni zbor Celjske posojilnice« v sobotni številki se je vrnila tiskovna pomota. Točka sedma dnevnega reda bi se morala glasiti »Slučajnosti«. Oglas se je vsled tega še enkrat objavil v današnji številki.

KINO GABERJE. Torek 18., sredo 19. in četrtek 20. marca »Skrivnostna podmornica«. I. epoha.

ZAGREBŠKA BORZA v pondeljek, dne 17. marca: Dunaj: 11.355 do 11.555; Budimpešta: 13.—; Milan: 3.45375—3.48375; London: 347.20 do 350.20; Newyork: 80.70—81.70; Pariz: 3.855—3.905; Praga: 2.345 do 2.375; Curih: 14.07—14.17. Delnice Lj. kreditne banke: 240—242. Zagreb notira danes v Curihu: 7.10—7.20.

Dnevna kronika.

VOLITVE NOVEGA NAČELSTVA GOSTILNIČARSKÉ ZADRUGE V MARIBORU so se vršile 14. tm. Načelnik Klešič je nenadoma sklical izredni občni zbor, da bi pripomogel Nemcem do zmage. Naši ljudje so se hitro organizirali ter jih je prišlo lepo število na zborovanje. Ko so to Nemci zapazili, so hitro razposlali svoje agitatorje po mestu in kmalu je bila dvorana nabito polna. Glasovanja se je udeležilo 79 članov, od katerih je dobil za mesto načelnika kandidat Nemcev in renegatov Klešič 49 glasov, Slovenec Valjak pa le 31. Izvoljeni Slovenci so odklonili izvolitev z motivacijo, da ne morejo sodelovati z odborniki, ki ne razumejo državnega jezika. Nato je tudi Klešič odklonil izvolitev. O nadaljni usodi odbora bo sklepal obrtno oblasivo. Iz Celja sta bila navzoča gg. Joško Božič in Drago Bernardi.

DR. FRANC KOS †. Dne 14. tm. je umrl v Ljubljani dr. Franc Kos, najzaslužnejši slovenski zgodovinar, v starosti 70 let. On je bil, ki je položil temelje slovenski znanstveni zgodovinski literaturi. Napisal je četrto knjig »Gradiva za zgodovino Slovencev« (peta knjiga se nahaja baš v tisku) in mnogo drugih razprav. Mirno lahko rečemo, da je bil Kos oni, ki nam je odkril našo narodno preteklost.

SMRTNA KOSA. Nenadoma je umrl v Mariboru podpolkovnik v p. in posestnik pri Sv. Antonu v Slov. gorici g. Alojzij Serneca. Bil je vrl narodnjak in povsodi priljubljen. Bodi mu ohranjen časten spomin!

SMRTNA KOSA. V Libučah pri Pliberku je umrl živinozdravnik Ant. Močilnik. Po plebiscitu je moral pokojnik bežati in je služboval nato kot uradni živinozdravnik v Prevaljah in Mokronogu. Zavratna bolezen ga je strla v lepi dobi 33 let. Bodi zavednemu Slovencu ohranjen blag spomin!

Zrtev alkohola. Za kolodvorom na Ponikvi ob juž. žel. so našli zmrznjenega Jožefa Zatlter-ja iz Hotunje. Mož se ga je preveč nasrkal in je med potom padel in zmrznil.

V PAKO SKOČIL. Josip Turinek, posestnik v Skornem pri Šoštanju, je zapustil 9. tm. svojo hišo, češ, da se kmalu vrne, a je skočil v Pako in utonil. Kot vzrok samomora se navaja, da bi moral za svojega nezakonskega sina plačati alimente, kar ga je pobilo in gnalo na smrt.

Smrtna nesreča. Kočijaž Josip Bračić, uslužben pri grofici Herberstein v Velenju, je padel na dvorišču na kos ledu tako nesrečno, da si je prebil lobanjo. Mož je kljub takojšnji zdravniški pomoči še isto noč umrl.

Odgovorni urednik: Lic. Edv. Šimnic.
Izdaja in tiska: Zvezna tiskarna, Celje.

Zahteva te

Patria Casino

Grande Liquori

najfinejši Crema likerji.

6—3

Sluga

16 do 20 let star, priden in pošten, z dobrimi spričevali, se sprejme takoj v elektrotehnični trgovini. Naslov pove uprava lista.

385 3—1

Ja moja ljuba gospa, tako je, kakor sem vam že večkrat povedal, da kupte najboljšie in najcenejše čevlje za dame, gosode in otroke edino v veletrgovini R. STERMECKI, Celje, ker vsakdanje čevlje izdeluje sam po domačih čevljarjih, fine pa dobavlja v velikih množinah iz najboljših tu- in inozemskih tovarn. Trgovci engros cene.

Telefon štev. 75 in 76

Podružnica

Poštni ček. rač. 10.598

Ljubljanske kreditne banke v Celju

Delniška glavica in rezerve
Din 60.000.000—

Centrala v Ljubljani

Delniška glavica in rezerve
Din 60.000.000—

Ustanovljena leta 1900

Podružnice

Brežice, Črnomelj, Gorica, Kranj, Maribor, Metkovič, Novi Sad, Ptuj, Sarajevo, Split, Trst.

Sprejema vloge na knjižice in tekoči računi proti ugodnemu obrestovanju Kupuje in prodaja vse vrste vrednostnih papirjev, valut in dovoljuje vsakovrstne kredite.

Prodaja srečke državne razredne loterije.

Otvorja akreditive in izdaja kreditna pisma za tu- in inozemstvo.

Ali že veš?

da kupiš sedaj češko sukno, za gospode ter najnovejše volneno blago za damske obleke in kostume pri **Miloš Pšenčnik, Celje, po znižani ceni?**

Ali še ne veš?

da kupiš sedaj najbolše šifone, cefirje, razno perilo, nogavice in drugo modno blago po znižani ceni v manufakturni in modni trgovini **Miloš Pšenčnik, Celje, Kralja Petra 276 50-6** cesta štev. 5.

Cene znižane! Postrežba solidna!

Zahvala.

Povodom osemdesetletnice svojega rojstva sem prejel iz vseh strani Slovenije in od drugih toliko priskrčnih čestitk in drugih dokazov prijateljske naklonjenosti, da ne morem vsakemu posebej odgovoriti.

Usojam si, vsem, ki so se me prijazno spominjali, javno izreči svojo priskrčno zahvalo in priznavam, da so me izjave njihovih simpatij in priznanja mojega skromnega delovanja za naš ljubljenski slovenski narod razveselile in ganile.

CELJE, dne 12. sušca 1924.

Dr. Josip Serbec.

LASTNI DOM

registrovana kreditna in stavb. zadruga z omejeno zavezo

sprejema hranilne vloge tudi od nečlanov in jih obrestuje po **8%** osem od sto — proti odpovedi po **10%** — od sto — na leto.

Pisarna: CELJE, Prešernova ul. 15/1.

Kupimo

zdrav beli roza

krompir.

Pismene ponudbe z navedbo cene in količin sub »Krompir« na Aloma Company, Ljubljana.

Žika

je

najboljša

kava.

Sprejme se s takojšnjim ali z nastopom 1. aprila, trezen, zanesljiv, ne oženjen in dobro izvežban

kočijaž

k plemenitemu žrebcu in dirkaškemu konjem. Prednost imajo ponudniki z dolgotrajnimi izpričevanji in odsluženi žrebčarski vojaki. Ponudbe je nasloviti na Em. Supanc, Rogatec. 354 3-3

Priporoča se edina hrvaško-slovenska brivnica. Prvo vrstno britje in striženje las. V zalogi brivsko milo, britve, olje, brilantini, različne vode proti izpadanju las i. t. d. Prevzame tudi britve z garancijo v brušenje. Matija Bukovčan, Celje, Kralja Petra cesta 27.

Sveža slanina

nesoljena, prve vrste, po najnižjih cenah pri Anton Dimetz, Celje, Kovaška ulica štev. 1. 1

Polenovka

namočena se dobi pri Karol LOIBNER, Celje »pri Zvoncu« Kralja Petra cesta 17. 2

Pri Jugoslovanski lesni industriji Zavodna-Celje

se dobijo prvovrstna suha, cepljena bukova polena ter krepelova drva. Sprejema se tudi večja in manjša množina okroglega lesa proti plačilu za rezati. 3-2

Vabilo

na

II. redni občni zbor

„Celjske posojilnice d. d. v Celju“

ki se vrši v ponedeljek, dne 31. marca 1924 ob 6. uri zvečer v sejni dverani Narodnega doma v Celju.

DNEVNI RED:

1. Poročilo upravnega sveta o poslovanju v letu 1923 in predložitev bilance pro 1923.
2. Poročilo revizijskega odbora.
3. Sklepanje o predloženi bilanci pro 1923.
4. Sklepanje o razdelitvi čistega dobička v smislu določbe § 24 družbenih pravil.
5. Volitev revizijskega odbora.
6. Sklepanje o spremembi pravil.
7. Stučajnosti.

Po določilu § 6 družbenih pravil se smejo občnega zbora udeležiti le delničarji, ki so založili vsaj tri dni pred občnim zborom pri blagajni te družbe v Celju vsaj 5 delnic po nom. Din 100—. Ta seznam delničarjev, ki so položili delnice k občnemu zboru, se zaključuje 29. marca ter ima do tega dne vsak h glasovanju upravičeni delničar pravico pregledati ta seznam v društvenih poslovnih prostorih. Od tega dne naprej ima tudi vsak delničar pravico zahtevati prepise računskega zaključka, bilance in računa o dobičku in izgubi za pretečeno poslovno leto, ki so na vpogled v družbenih prostorih od danes naprej do občnega zbora.

Celje, dne 12. marca 1924.

Upravni svet.

V imenu vseh sorodnikov naznanjam tužno vest, da je naš ljubljenski stric, gospod

ALOJZIJ SERNEC

podpolkovnik v p.

dne 15. marca tl. v Mariboru nenadoma preminul.

Pogreb nepozabnega pokojnika se vrši v torek, dne 18. marca popoldne v Mariboru.

Celje - Maribor, dne 17. marca 1924.

Miroslav Rudolf.